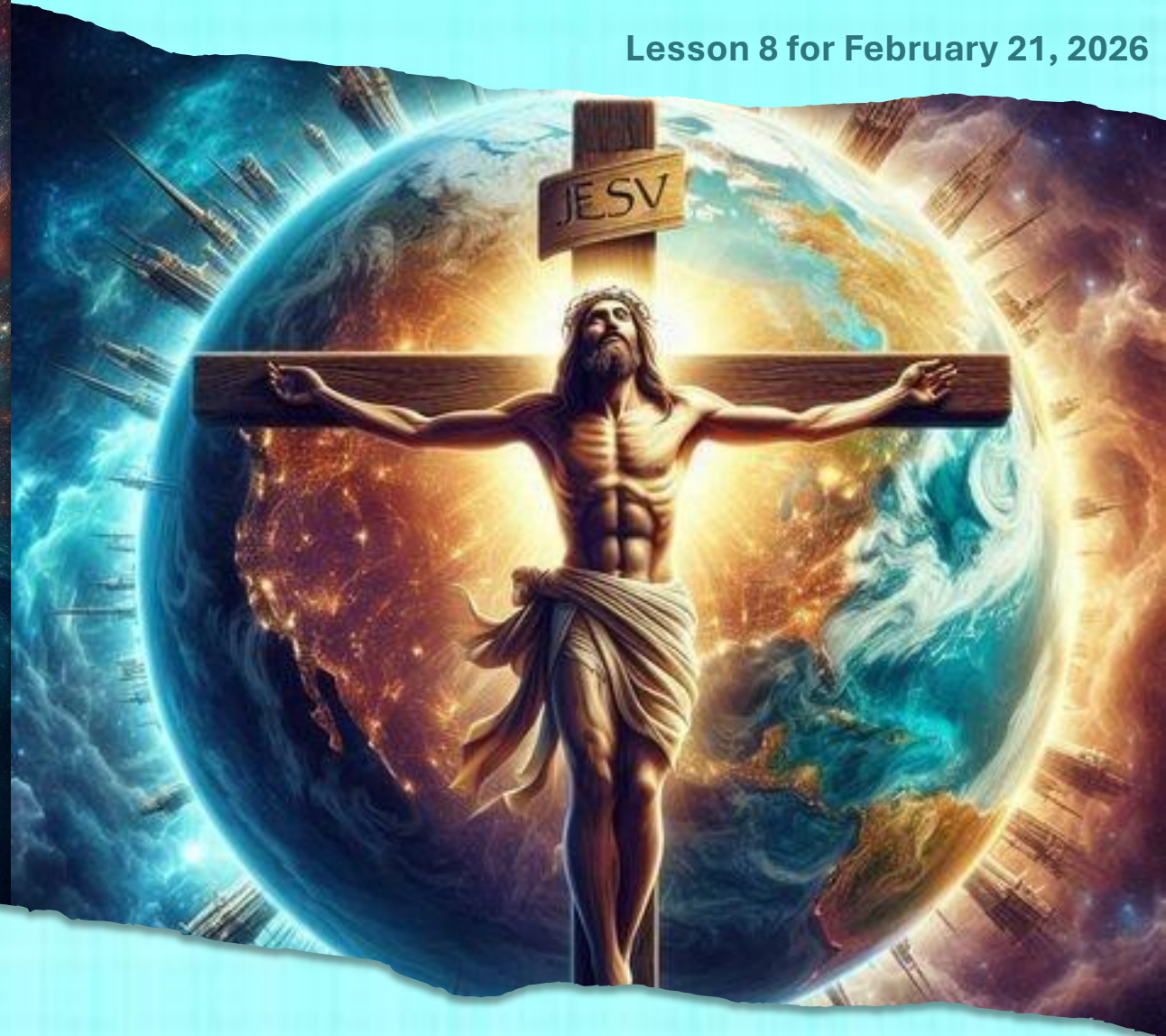

ความเป็นเลิศสูงสุดของพระคริสต์

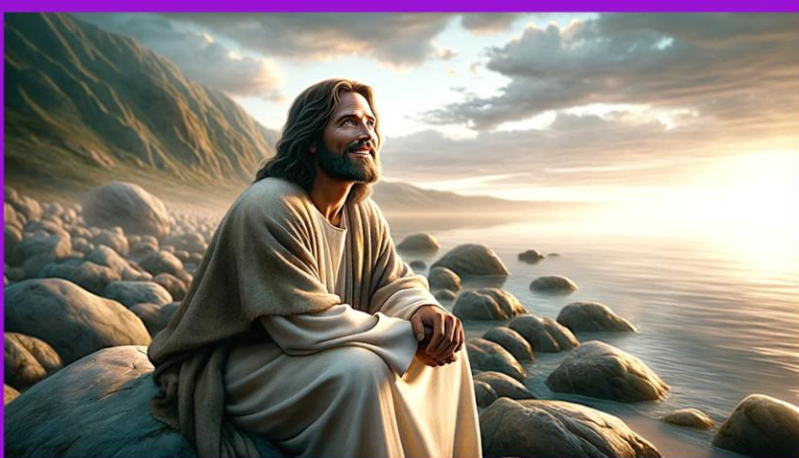

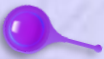
“พระคริสต์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าผู้ไม่ทรงปรา
กฏแก่ตา ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้าง
เพราะว่าโดยพระองค์ทุกสิ่งได้รับการทรงสร้างขึ้น ทั้งสิ่ง
ที่อยู่บนท้องฟ้าและบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นและ
สิ่งที่มองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นบัลลังก์แห่งพวกทูตผี หรือ
พวกทูตผีที่ปกครอง หรือพวกทูตผีที่ครอบครอง หรือ
พวกทูตผีที่มีอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และ
เพื่อพระองค์ พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และทุกสิ่ง
ถูกยึดเข้าด้วยกันโดยพระองค์” โคลโลสี 1:15-17

เปาโลประกาศว่าพระเยซูทรงนำสันติสุขมาสู่
จักรวาลทั้งหมด “ทั้งสิ่งต่างๆ บนโลกและสิ่ง
ต่างๆ ในสวรรค์” (โคโลสี 1:20)

ก่อนที่จะมาถึงข้อความนี้ อัครทูตบอกเราว่า
พระเยซูทรงเป็นใครจริงๆ ไม่ใช่ครูผู้ยิ่งใหญ่
ไม่ใช่นักปรัชญา ไม่ใช่ผู้เผยพระวจนะ ไม่ใช่
นักเทศน์ ไม่ใช่ผู้ส่งสารข่าวดี

พระเยซูคริสต์คือ...

- พระฉายาของพระเจ้า (โคโลสี 1:15a)
- เป็นบุตรหัวปี (โคโลสี 1:15b-17)
- เป็นศีรษะของคริสตจักร (โคโลสี 1:18a)
- เป็นจุดเริ่มต้น (โคโลสี 1:18b)
- เป็นผู้ไถ่เกื้อเลี้ยง (โคโลสี 1:19-20)

พระฉายาของพระเจ้า

“พระคริสต์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา”
(โคโลสี 1:15a)

พระฉายาอาจเป็นสำเนาของความเป็นจริง (ภาพถ่าย โฮโลแกรม รูปปั้น) หรือแม้แต่สิ่งที่สมมติขึ้น (ภาพวาด) แต่แนวคิดเรื่องพระฉายาในพระคัมภีร์นั้นก้าวไปไกลกว่านั้น

พระเจ้าทรงสร้างอาดัมและเอวาตามแบบของพระองค์ (ปฐมกาล 1:27) และอาดัมมีบุตรชายตามแบบของตนเอง (ปฐมกาล 5:3) สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สำเนาของความเป็นจริง เป็นการเลียนแบบ หรือจินตนาการ แต่เป็นความคล้ายคลึงกันทางกายภาพ จิตวิทยา และสังคม...

เปาโลกล่าวว่ากฎบัญญัติเป็นเพียงเงา “ไม่ใช่ภาพที่แท้จริงของสิ่งต่างๆ” (ฮีบรู 10:1) ซึ่งหมายความว่า “พระฉายา = ความเป็นจริง”

คำถามคือ พระเยซูทรงคล้ายคลึงกับพระเจ้า หรือเท่าเทียมกับพระเจ้า? นอกจากการที่พระเยซูทรงกล่าวพระนามศักดิ์สิทธิ์ว่า “เราเป็น” ซ้ำแล้วซ้ำเล่าแล้ว พระองค์ยังตรัสอย่างชัดเจนว่า “เรากับพระบิดาเป็นหนึ่งเดียวกัน” (ยอห์น 10:30) “ผู้ใดเห็นเรา ผู้นั้นก็เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:9)

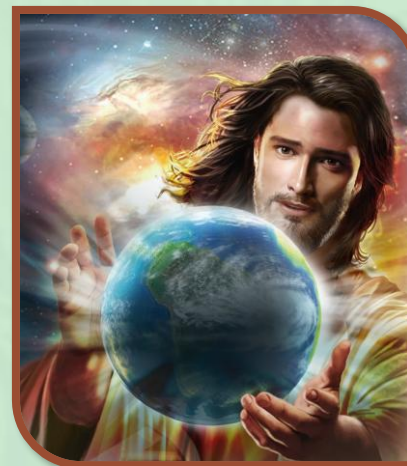
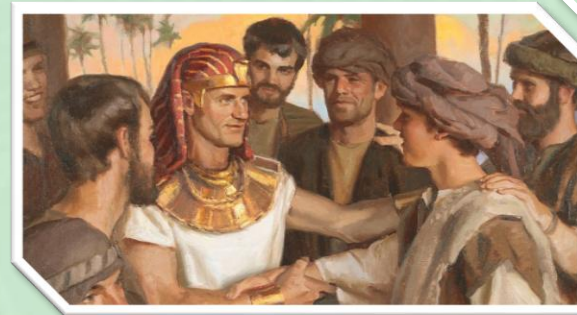
เป็นบุตรหัวปี

“พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และทุกสิ่งถูกยึดเข้าด้วยกันโดยพระองค์” (โคโลสี. 1:17)

“บุตรหัวปี” หมายถึงผู้ที่ถูกสร้างมาก่อน ดังนั้น บางคนจึงสอนว่าพระเยซู เป็นสิ่งทรงสร้างแรกที่พระเจ้าทรงสร้าง (โคโลสี 1:15) แต่เช่นเดียวกับคำว่า “พระฉายา” คำว่า “บุตรหัวปี” มีความหมายในพระคัมภีร์ที่กว้างกว่านั้น

อิสอัคเป็นบุตรหัวปีแทนอิชมาเอล ยาโคบเป็นบุตรหัวปีแทนเอซาว โยเซฟเป็นบุตรหัวปีแทนรูเบน ดาวิดเป็นบุตรหัวปีแทนเอลีอับ (สดุดี 89:27) พวกเขาทั้งหมดเป็นบุตรหัวปีเพราะพวกเขามีตำแหน่งที่เหนือกว่าพี่น้อง ไม่ใช่เพราะพวกเขาเกิดมาก่อน

เปาโลกล่าวถึงความเหนือกว่านี้ในพระธรรมโคโลสี เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัยใดๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ เขาจึงกล่าวถึงคุณสมบัติอันศักดิ์สิทธิ์สองประการแก่พระองค์ คือ การสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง (โคโลสี 1:16; อีสยาห์ 45:18) และการทรงค้ำจุนสรรพสิ่งเหล่านั้น (โคโลสี 1:17; สดุดี 119:91)

เป็นศิระของคริสตจักร

“พระองค์ทรงเป็นศิระของกายคือคริสตจักร” (โคโลสี 1:18a)

ในบางภาษา (เช่น ภาษาคาตาลันหรือภาษาอังกฤษ) คำว่า “ศิระ” ยังแปลว่า “หัวหน้า” หรือ “ผู้นำ” ด้วย เพราะนั่นคือความหมายเชิงเปรียบเทียบของคำว่า “ศิระ” ในภาษาฮีบรูเองก็เช่นกัน ตัวอย่างเช่น “เขาทั้งหลายจะตั้งผู้หนึ่งให้เป็นประมุข” (โฮเซอา 1:11 ฉบับแปลโดยสำนักพิมพ์นิวยอร์ก) ควรแปลว่า “พวกเขาจะแต่งตั้งผู้นำคนเดียว” (ฉบับแปลโดยสำนักพิมพ์นิกายโรมันคาทอลิก)

นี่คือความหมายที่เปาโลใช้คำนี้เมื่อกล่าวถึงพระคริสต์ (โคโลสี 1:18ก)

แต่เปาโลยังเพิ่มความหมายเชิงเปรียบเทียบให้กับร่างกายด้วย ถ้าพระคริสต์เป็นศิระ เรา—คริสตจักร—ก็เป็นร่างกาย จากแนวคิดนี้จึงสรุปได้ว่า:

เราทุกคนล้วนมีความสำคัญ
(1 โครินธ์ 12:15)

แต่ละคนล้วนมีงานของตนเอง
(1 โครินธ์ 12:17)

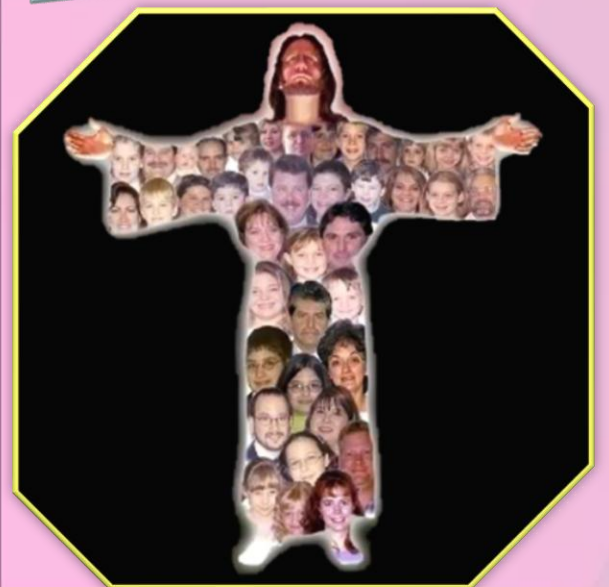
เราไม่สามารถดูหมิ่นใครได้
(1 โครินธ์ 12:21)

ไม่มีผู้เชื่อคนใดด้อยกว่ากัน
(1 โครินธ์ 12:22-24)

เราทุกคนห่วงใยกันและกัน
(1 โครินธ์ 12:25-26)

เป็นจุดเริ่มต้น

“พระองค์ทรงเป็นปฐม ทรงเป็นผู้แรกที่เป็นขึ้นจากตาย เพื่อว่าพระองค์จะทรงเป็นเอกในทุกสิ่ง” (โคโลสี 1:18b)

คำที่แปลว่า “จุดเริ่มต้น” คือ **archē (ἀρχή)** ซึ่งเป็นคำภาษากรีกที่หมายถึง จุดเริ่มต้น ต้นกำเนิด สาเหตุแรก หรือหลักการ แต่ยังหมายถึง ผู้ปกครอง อำนาจ อธิปไตย หรือเจ้าผู้ปกครอง ขึ้นอยู่กับบริบทเป็นส่วนใหญ

เราอาจกล่าวได้ว่า คำนี้ เมื่อนำมาใช้กับพระคริสต์ สามารถมีความหมายได้ทั้งหมดนี้ (โคโลสี 1:18) พระเยซูทรงเป็นต้นกำเนิดของทุกสิ่ง [พระฉายาของพระเจ้า] เป็นเหตุผลที่ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น [บุตรหัวปีแห่งการทรงสร้าง] เป็นผู้ปกครองสูงสุด [ประมุข] ทั้งหมดนี้ทำให้พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือกว่า

เปาโลได้ใส่คำว่า “บุตรหัวปีจากบรรดาผู้ตาย” ไว้ในที่นี้ (แม้ว่าพระเยซูจะไม่ใช่คนแรกที่ฟื้นคืนชีพ แต่เป็นโมเสส) ชัยชนะของพระองค์เหนือความตายยังหมายถึงชัยชนะของพระองค์เหนือบาป และอำนาจของพระองค์ในการสร้างเราขึ้นใหม่ในพระฉายาของพระองค์

เป็นผู้ไกลเกลี่ย

“และโดยพระองค์ พระเจ้าทรงให้ทุกสิ่งคืนดีกับพระองค์เอง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่บนแผ่นดินโลกหรืออยู่บนสวรรค์ โดยทรงทำให้เกิดสันติภาพโดยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์” (โคโลสี 1:20)

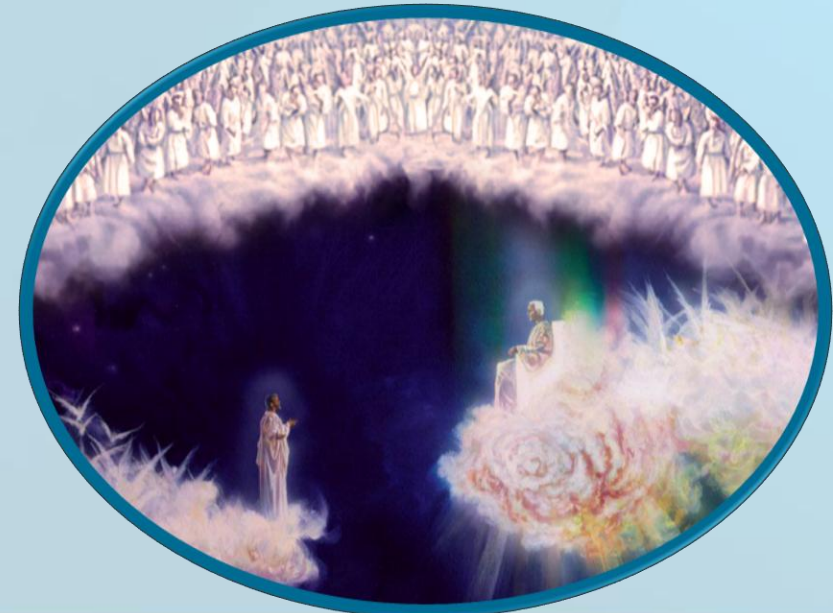

สิ่งที่พระเยซูทรงทำนั้นส่งผลให้พระองค์ทรงเป็นที่หนึ่งในทุกสิ่ง ตามที่เปาโลกล่าวไว้ พระคริสต์ทรงคู่ควรกับตำแหน่งเหล่านี้ทั้งหมด “เพราะพระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะให้ความสมบูรณ์ทั้งหมดของพระองค์สถิตอยู่ในพระองค์” (โคโลสี 1:19) กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเยซูทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์อย่างสมบูรณ์ “เราได้เห็นพระสิริของพระองค์ [...] ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง” (ยอห์น 1:14)

ข้อกำหนดในการคืนดีมนุษยชาติกับพระเจ้า (โคโลสี 1:20)

เราสามารถเข้าใจได้ว่าพระองค์ทรงคืนดีกับพระเจ้า “สิ่งต่างๆ บนโลก” แต่พระองค์ทรงคืนดีกับพระองค์เองกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสวรรค์อย่างไร?

จักรวาลทั้งหมดสามารถมองเห็นธรรมชาติของความชั่วร้ายได้อย่างชัดเจน ดังนั้น พระลักษณะของพระเจ้าจึงได้รับการพิสูจนทั้งในสวรรค์และบนโลก

“พระเยซูทรงเป็นความยิ่งใหญ่แห่งสวรรค์ ผู้บัญชาการที่เหล่าทูตสวรรค์รักใคร่ ผู้ทรงยินดีที่จะทำตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเจ้า “อยู่ในพระทรงของพระบิดา” (ยอห์น 1:18) แต่พระองค์ทรงคิดว่าการเสมอภาคกับพระเจ้าในขณะที่มนุษย์ยังหลงอยู่ในบาปและความทุกข์ยากนั้นไม่ใช่สิ่งที่น่าปรารถนาสำหรับพระองค์ พระองค์จึงทรงสละตำแหน่ง ทรงละทิ้งมงกุฎและคทาแห่งราชวงศ์ และทรงสวมใส่ความเป็นมนุษย์แทนพระเจ้า พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงแม้กระทั่งความตายบนไม้กางเขน เพื่อมนุษย์จะได้รับการยกย่องให้ประทับร่วมกับพระองค์บนพระบัลลังก์ของพระองค์ [...] ด้วยความรัก พระองค์เสด็จมาเพื่อเปิดเผยพระบิดา เพื่อให้มนุษย์คืนดีกับพระเจ้า”

EGW (Selected Messages, Volume 1, p. 321)